

1912

Diada. Trobada per anar a la manifestació (foto: Manuel Cabanilles)

butlletí informatiu

octubre 2012

100tenari

1912-2012

Diada. Ofrena floral al monument d'en Casanovas (foto: Jordi Rodríguez)

Agrupació Excursionista 'Catalunya'

Diada. Entrevista al president de l'AEC (foto: Manuel Cabanilla)

Diada. Ciutadella. Prop del Parlament (foto: anònim)

Una "diada" maratoniana per l'Agrup

L'onze de setembre de 2012, volíem, aquest cop, que fos una "diada" molt especial per l'Agrupació, no sols perquè és la nostra, la de tots els catalans sinó perquè aquest cop a les celebracions de País s'unia la del nostre **100tenari**.

Mai l'Agrup havia estat, en aquesta data honorada a l'ofrena, amb la interpretació dels compassos dels Segadors inclosos, aquest any sí. A la curta relació d'Entitats, que entre 9h30 i 11 del matí són honorades amb l'himne de Catalunya estava l'Agrup.

L'emoció ens va omplir al grup que amb en Jep Tapias al front, un cop feta l'ofrena es va tombar de cara a l'orquestra que va interpretar de prin-

cipi a fi l'himne de Catalunya, acompanyats per les nostres veus.

Van ser uns minuts curts però emocionants als que va seguir el parlament del nostre president que va recordar que en aquests 100 anys el lema amb el que l'1 de juny de 1912 vam néixer "excursionisme, cultura i país" ha estat sempre present.

El pastís el vam culminar després de més de 14 hores al carrer seguint l'itinerari de la manifestació encapçalada per la pancarta "Catalunya nou país d'Europa" a les portes del Parlament, amb el cant del segadors acompanyats per una trompeta anònima.

Una diada maratoniana per no oblidar •

Í N D E X

3 EDITORIAL

4 A.E.C.: 11 de setembre

7 MUNTANYA: Alta ruta pirenaica

12 **100tenari**: Entrega de litografia;
A.E.C.: Ara també els divendres

13 MUNTANYA: Pic de la Baixollada

15 A.E.C.: Cava

AGENDA D'ACTIVATATS:

15 INFANTIL: calendari de sortides;

100tenari: 48a Festa de la cançó

16 CALENDARI: Octubre; Castenyada

17 CALENDARI: Novembre; E.R.E.

18 **100tenari**: Exposició de fotografies

20 **100tenari**: El Moixer;
SENDERISME: Parc de Sant Llorens

21 **100tenari**: Els Gr 11 i 92

23 MUNTANYA: Pic de Penyagolosa

25 APORTACIÓ: Sky Games

26 L'ITINERARI: Puig Pedrós

30 A.E.C.: diversos

11 DE SETEMBRE DE 2012

(Crònica d'un dia complet)

Per: Jordi Romagosa (soci 1224)

Un cop llevat, dutxat, vestit i esmorzat, surto cap a l'estació del tren. Quan el tren para hi pujo, va més aviat buit. Una aturada a dins d'un túnel fa témer el pitjor (hores d'immobilització, ser rescatats pels bombers...). Per sort només ha estat un ensurt, en cosa 3 o 4 minuts s'ha resolt el que pogués passar.

Un moment de la manifestació (foto: Jordi Romagosa)

A Catalunya baixo, surto a fora i seguint la Ronda m'acosto als grups que fan cua per fer l'ofrena. Algú de l'Agrupació em veu i em porta fins la nostra colla. Som una trentena. Portem la composició floral, que vol acostar-se al nostre escut, la pancarta de sempre i la nova d'enguany que parla del nostre **100tenari** (1912 – 2012). Fotos de tota la colla darrera les pancartes i ja som al peu del monument a Rafael de Casanova. En Jep, el nostre president, diposita l'ofrena floral, l'orquestra interpreta "Els segadors" i nosaltres, respectuosament

ferms, entonem l'himne tan bé com podem. En Jep glosa breument la Diada i l'aportació que l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA" ha fet al manteniment de la nostra identitat nacional i coneixement del país.

N'hi ha que encara no han esmorzat i a d'altres l'espera ens ha fet agafar set, uns quants seiem a la terrassa d'un bar de per allà mateix i ens traïem la gana i la set.

Al cap d'una estona la colla es torna a dividir, uns se'n van cap a casa i uns altres anem cap a l'Arc de Triomf. Anem tafanejant per les parades, els

Parc de la Ciutadella (foto: Jordi Romagosa)

diferents interessos fan que ens anem disgregant i finalment, tres que encara anem plegats, entrem a escoltar una dissertació de na Patrícia Gabancho, que ens parla del seu “full de ruta” per assolir la independència.

El matrimoni a qui acompanyava, se'n van cap a casa, però ves per on, ara em trobo una acompanya de l'Agrupació, amiga de les de fa molts anys,. És d'hora per anar a dinar. Pa-rem a fer un vermut. Ens acomiadem i

m'encamino cap el restaurant, on hem quedat que dinaríem abans d'anar, tots plegats a la manifestació que ha convocat l'Assemblea Nacional Catalana.

Quan entro al Potala ja són asseguts la majoria de companys. Dinem, bevem, xerrem, paguem i sortim Diagonal amunt. Alguna parada amb fotografia del grup. Arribem a la Plaça del Llapis, baixem una mica per Passeig de Gràcia, una mica per sota del Palau Robert i allà quedem aturats. És d'hora,

Dinant al Potala (foto: Jordi Romagosa)

falta més de mitja hora per a que la capçalera arrenqui. Ens hem reunit cosa d'una quarantena de companyes i companys. La munió de banderes, sobre tot estelades és impressionant, tot el que es pot veure des d'allà on som cap a Gran Via o cap Gran de Gràcia és ple de ciutadans, pancartes i banderes.

Ha passat més d'una hora de l'hora en que se suposa que havia d'iniciar-se la marxa, quan la massa que ens precedeix avança i nosaltres podem fer algunes passes. Les diferents velocitats (totes molt lentes) de les columnes que aleatòriament es van formant ens van separant. Molt a poc a poc passem La Pedrera. Algun helicòpter ens sobrevola i els manifestants brandem les banderes i els braços. El crit generalitzat de: In, Inde, Independència!! sovinteja. Altres crits i cants vindicatius són seguits per la gent que segueix avançant molt lentament.

En ser al carrer València, estic cansadíssim, els peus i els panxells adolorits. No em puc acomiadar car

he quedat despenjat de tota la colla. Travesso cap el lateral i aprofitant que aquí la marxa és minimament més fluïda, passo la Gran Via. La font llueix els colors de la nostra ensenya. Baixo a l'estació de la Renfe, l'andana es plena de gom a gom. La Renfe avui s'hi llueix i en cosa de 5 minuts passen tres trens, pujo al que m'ha de dur fins a St. Feliu, una senyora desconeguda i amable que puja amb mi, em cedeix l'únic seient buit. Moltes gràcies senyora! No sap com li agraeixo. Bé ja som a St. Feliu, baixar del tren, el bastó, que durant la manifestació ha fet de pal, m'hi ajuda i poc a poc cap a casa. Renoi, que bé s'està a la butaca...

Després he parlat amb algun company dels que van seguir i m'han confirmat que uns quants van seguir tot l'itinerari fins arribar al final de la marxa, a la Ciutadella, o sigui que hi vam ser ben representats.

Ep! Que en tinc 70 i tinc pressa per viure el final d'aquests 300 anys d'ocupació per la força de les armes ●

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

PERSEGUINT L'EST

ALTA RUTA PIRINENCA

Primera setmana de setembre i un nou tram de l'Alta Ruta Pirinenca, amb intencions de continuar des d'Alós d'Isil fins a Ull de Ter. I com sempre... perseguint l'Est.

Per: Pep Molinos

Coll Calberante (foto: Pere Milla)

1ª jornada (01-09-2012)

**Alós d'Isil /
Refugi Mont-roig
(6:00h - 1.520m)**

El principal problema del primer dia és desplaçar-se a Alós d'Isil a una hora prudent per a poder fer la llarga etapa. El transport públic més ràpid és l'Alsina que arriba a Essterri a les 12,45 i des d'allí amb taxi a Alós d'Isil.

Així doncs iniciem la travessa a quarts de dues de la tarda; un pèl just però que si no tenim entrebancs ens permetrà d'arribar a la cabana Mont-roig abans de fer-se fosc.

La ruta comença al pont de Pina sobre la Noguera Pallaresa i remunta el barranc de Comamala, que és la ruta d'accés al pic del Mont-roig des d'aquest vessant. Anem guanyant desnivell per boscos i prats tot passant

falsos colls fins creuar el costerut coll de la Cornella, veritable tall a la serra de Pilas. El proper Mont-roig comença a emboirar-se i la temperatura baixa de valent. Baixem i anem a cercar el proper coll Curiós flanquejant l'estany de la Tartera. Des d'aquest ampli coll podem veure l'estany de Calberante i l'extens estany de la Gola.

Remuntem el coll de Calberante amb magnífiques vistes sobre l'estany Major de la Gallina i el cercle de Montroig-Ventolau. El temps s'ha capgirat de valent. La temperatura ha baixat notablement i el fort vent augmenta la sensació de fred. Ens sorprèn aquest fred a primers de setembre. Iniciem el descens a l'estany Major i

altres estanys de la Gallina per un terreny rocós, trencat i laboriós, on les fites són d'agrair.

Arribem a la cabana-refugi de Mont-roig cansats i amb fred al cos. A dins hi ha un francès neguitós que espera l'arribada de tres companys que han anat al Mont-roig i no han tornat; falta mitja hora per la foscor, i a fora el temps cada vegada és més gèlid, les pedres i parets del refugi s'estan gebrant. El termòmetre marca -5°. Per sort, quan ja semblava que hauríem de sortir amb els frontals a cercar els tres francesos, aquest arriben com esperitats i morts de fred, posant-se dins del sac sense pensar-s'ho dues vegades. Cal dir que en jornades com aquesta un refugi és realment "un refugi" i s'agraeixen les mantes i el seu mínim però just confort.

2ª jornada (02-09-2012) Refugi Mont-roig / refugi Vall Ferrera (9:20h – 1.350m)

El temps segueix rúfol i molt fred. Fa mandra sortir del refugi. Iniciem el descens cap a Pleta Palomera. Variem els plans de creuar pel coll de Certascan doncs el dia està força complicat i emboirat. Baixem per les bordes de Graus fins a Tavescan, remuntem fins els plans de Boavi i pugem pel bonic camí de la vall de Sallente. Creuem el coll de Sallente i baixem al cercle de Baborte amb els seus estanys i refugi metàl·lic que deixem enrera.

Els cims segueixen del tot ennuvolats. Seguim el descens fins a la Cabana de Basello i l'enllaç amb el corriol que ve de les bordes de la Rebuïra camí del Pla de Boet.

Luna bona alegria, ja que a la cruïlla del camí al refugi de Vallferrera ens trobem amb un pal del cinquantenari de l'AEC recentment restaurats pel Cabanillas, la Cata i en Pino.

Pugem al refugi de Vallferrera, que està pràcticament buit. Som nou estadants, i cal dir que ens donen un bon i generós sopar.

3ª jornada (03-09-2012) Refugi Vall Ferrera / refugi Sorteny (9:30h - 1.890m)

Les boires continuen tapant els cims propers (Monteixo, Gerri, Pica Roja...) Avui iniciem la ruta remuntant sempre per prats el proper port de Boet, el qual traspasem dins una espesa boira. Baixem amb compte de no perdre els senyals cap a l'estany de Socarana i seguim fins la vall de Solcen ja a territori francès. Encara no ens hem refet de la llarga baixada, que ja ens toca pujar cap al port de Rat. De moment creuant la fallida carretera franco-andorrana i després per un corriol que cerca els millor passos entre el rocam i les terrasses. Travessem el port de Rat i baixem per un terreny fàcil però on cal estar amatent els primers metres als canvis de sentit i canaletes del corriol. Aviat entrem al

Cabana Sorda (foto: Pere Milla)

sector de les pistes d'Ordino-Arcalís, amb tot el que representa de desgavell i destrosses del paisatge en unes pistes d'esquí, a Andorra en aquest aspecte, en són especialistes.

Seguim baixant per un tram curt de carretera i aviat agafem un corriol que baixa per la vall del riu Tristaina. Continua uns metres per l'antiga carretera i just al pont nou el camí ressegueix el marge esquerra de l'engorjat riu, convertint-se primer en un ample i agradable camí i posteriorment en un corriol que, bosc avall, ens porta fins a El Serrat.

Després de fer un bon àpat en un hostal i un petit descans, pugem cap el refugi de Sorteny; un refugi lliure, ampli i "desangelat", amb lliteres, bancs i taules de ferro i un bon grapat de forats al sostre (cal dir que hores d'ara el govern andorrà està arranjant el refugi).

4ª jornada (04-09-2012) Refugi Sorteny /

Pas de la casa **(10:15h - 2.140m)**

Avui comencem la jornada amb la pujada suau però continuada al coll de la Mina, ubicat entre el Pic de la Serrera i el Pic de l'Estanyó. Des del coll baixem pel vessant oposat fins l'estanyet de Ransol. Aquí deixem el fresat camí que baixa per la vall i prenem un corriol un xic precari que flanqueja i sense perdre alçada ens porta al refugi lliure de Coms de Jan (ben endreçat).

Continuem la nostra ruta amb les traces del GRP cap a l'Est, fins a creuar el coll de Les Basses i baixar a l'estany de la Cabana Sorda, on també hi ha un refugi lliure en bones condicions. En front nostre i cap el Sud, s'obre la Vall d'Incles, a la qual baixem per a passar el Pont de la Baladosa. Fem un mos a la petita àrea de pic-nic, i remuntem el torrent de Siscaró, deixant a la nostra esquerra primer el refugi i després l'estany de Siscaró, fins a creuar i flanquejar una carena que ens porta al Port Dret (ja a la serralada que separa el Valira Oriental de l'Arièja).

Apartir del Port Dret el nostre itinerari és pràcticament pla i baixada per una senzilla carena que ens porta al Pic de Maià, coronat per una antena, i que domina el port d'Envalira i el Pas de la Casa. Ara sols ens resta seguir baixant cap el SE entre prats i fort desnivell cap al nucli del Pas de la Casa (un altre exemple d'urbanisme andorrà).

Sopem i passem la nit en un dels molts hotels de la població... (com a senyors!!!)

5ª jornada (05-09-2012) **Pas de la Casa /** **Font Romeu** **(10:40h - 1.210m)**

Deixem enrera la confortable habitació i reprenem la marxa (per descomptat, cap a l'Est!!...) Guanyant un pèl d'alçada, anem a cercar entre corriols ramaders i amplis prats, les antigues mines de Pimorent. Des dels seus edificis enrunats, una pista ens porta de forma suau amb lleuger descens al port de Pimorent.

Travessem la carretera i seguim per un camí ample (SE) fins a un ampli prat prop de la presa d'aigües de Cortal Rosso. Creuem el prat i ara ja per corriol pugem entre prats i tarteres a la Portella de Llanós. Baixem al gran estany de Llanós i el flanquegem per la dreta (senyals GR-7). Superem el coll de La Grava i baixem l'extensa i llarguíssima vall de la Grava fins a les Bulloses, on comencem a veure moviment de gent; fins ara des que varem sortir d'Alós d'Isil no hem trobat quasi a ningú.

Apartir d'aquí per un entretingut i agradable terreny anem a l'estany de Pradelles, remuntem per prats i bosc al coll de Pam, on creuem les pistes d'esquí, i baixem per un bonic bosc fins al poble de Font-Romeu, on cer-

quem allotjament en un hostal. Avui tornem a dormir plans!!.

6ª jornada (06-09-2012) **Eina / Refugi Ull de Ter** **(7:20h – 1.580m)**

Ens desplaçem a la propera població d'Eina, on comencem a caminar per la famosa Vall d'Eina. El corriol sempre pel marge esquerre va pujant tranquil·lament la vall, i en arribar a la capçalera es redreça i puja fortament amb ziga-zagues al coll d'Eina, fronterer amb la vall de Núria.

Continuem per la carena del pic d'Eina, de Nou Fonts, Nou Creus, Superior de la Vaca, fins el coll de Tirapits. Baixem cap els Aigols, deixant a l'esquerra els pics de l'Infern, Fresser i Bastiments. Remuntem lleugerament cap a l'ampli coll de la Marrana i en pocs minuts baixem al refugi d'Ull de Ter.

Tranquil·litat absoluta: som solament quatre, i mitja tarda per a relaxar-nos amb les darreres llums al cercle d'Ull de Ter. Els guardes es llueixen amb el sopar que inclou un civet de senglar de bandera.

7ª jornada (07-09-2012) **Refugi Ull de Ter /** **Coll d'Ares** **(5:50h – 540m)**

Inicialment volíem acabar aquest tram de l'ARP a Ull de Ter, però encara ens queda un dia, fa bon temps i estem força animats, així doncs conti-

nuarem un jorn més fins a coll d'Ares, per una ruta força panoràmica i agradable a cavall de la carena fronterera. Del refugi baixem a les pistes i remuntem direcció a la Portella de Merens.

Apartir d'aquí seguim cap a Llevant l'ampla carena que ens porta fins el Roca Colom, sempre amb l'imponent visió del Canigó a la nostra esquerra. Baixem del Roca Colom direcció al coll de Pal i flanquegem l'altiu pic de Costabona pel Sud sense perdre alçada fins enllaçar amb la serra de Finestrol.

Apartir d'aquí seguim sempre aquesta agradable serralada amb els cimets i prats cap a l'Est. Deixem enrera els colls de Siern i Pregon fins arribar al Puig de la Clapa; aquí la nostra ruta talment com la serralada que seguim, gira primer al sud i després al SE. A la collada de Prats seguim per una pista pel vessant francès que ens porta al coll de Pixadors. Creuem en pocs minuts la carena fronterera i baixem a Coll d'Ares, enguany final de tram d'aquesta Alta Ruta Pirinenca.

Fem dit... i més dit... Són les dues del migdia, i el trànsit és de pena. Finalment un bon jan ens baixa a Camprodon des d'on amb transport públic retornem a Barcelona...

Para a esperar quatre dies més de vacances per reprendre el camí (sempre cap a l'Est!!) fins la Mediterrània ●

Moment de l'entrega de la litografia al C.E. Sant Vicenç de Castellet (foto: Manuel Cabanillas)

ENTREGA DE LITOGRAFIA

Una representació de la Junta Directiva de l'Agrupació va visitar la seu del Centre Excursionista Sant Vicenç de Castellet per a fer entrega, al president de l'Entitat, d'una litografia del nostre **100tenari**, en reconeixement pel detall que la junta d'aquella Entitat del Bages va tenir en rebre la informació de la celebració dels 100 anys de la nostra fundació.

L'acte va cloure amb una visita al local i una bona informació de les excursions pels voltants de la població a la que s'hi pot accedir tant per la xarxa dels ferrocarrils de la Generalitat com de la RENFE ●

ARA TAMBÉ ELS DIVENDRES

En mig de totes les males notícies que ens proporcionen els mitjans de comunicació, a l'AGRUPACIÓ us en volem donar una de bona:

A PARTIR DEL DIVENDRES 14 DE SETEMBRE D'ENGUANY

L'AGRUPA ROMANDRÀ OBERTA

DE 2/4 DE 7 A 2/4 DE 10 DEL VESPRE

DE DILLUNS A DIVENDRES (no festius) ●

PIC DE BAIKOLLADA (2.546 m)

Per: Rosa M. Solé

7-8 de juliol de 2012

Seguint la ressenya d'una guia d'ascensions pel Pirineu Català, un cap de setmana de juliol ens hem decidit una colla de tres a anar a visitar aquest cim, situat al fons de la Vall de Galba, a la comarca del Capcir, a la Catalunya Nord.

Pic de Baikollada (foto: Rosa M. Solé)

Com és habitual a tota la comarca, el paisatge d'aquesta vall és d'allò mes verd i bonic. Vam anar a dormir amb la furgoneta a l'aparcament que hi ha prop del refugi de la Jaceta (és una mena de cabana de pastor). S'hi arriba seguint una pista que surt del poble d'Esposolla.

Quan hi arribem quedem encantats del lloc, situat vora el riu en una zona arbrada amb taules i bancs. Un lloc fantàstic per acampar. Ens sor-

prèn veure que tant davant del refugi com a la zona d'aparcament la gent hi fa foc sense problemes. Nosaltres, com que la temperatura és fresqueta i fa aire, sopem dins la furgoneta.

L'endemà al matí ens posem en marxa a quarts de vuit. Sortim amb boira, però poc a poc es va trencant i s'ens mostren les muntanyes, encara amb força clapes de neu.

Ens ho prenem amb calma i tranquil·litat. El desnivell a superar és moderat (911 m), però la llargada de la vall, fa que l'horari s'allargui ja que es va guanyant alçada molt suaument. Passem per la Jaça (una altra cabana) i pel pla de les Bassetes que és una zona on el riu fa molts meandres i s'hi troben aiguamolls.

Finalment arribem a un últim replà sota la marcada Portella d'Orlu. Després de fer un mos per recuperar forces, emprenem la pujada al coll, travessant gran plaques de neu i volejant un estanyet encara mig tapat i voltat per grans gruixos de neu. La remuntada fins a la Portella és curta, però força dreta.

En arribar-hi veiem que la Vall d'Orlu, situada a l'altre costat, es troba sota un espès mar de boira, d'on només sobresurten les puntes més altes dels cims. En canvi pel costat on hem pujat, gairebé s'ha esvaït del tot i admirem els estanys de la Portella d'Orlú, que al pujar hem deixat a la dreta i al fons de tot, el Canigó.

D'aquí al cim encara manquen 250m de desnivell, per un terreny ja no tan plàcid com el que hem passat. Un dels tres decideix que ja en té prou per avui i se'n torna al peu del coll, per es-
perar als que volem fer cim.

Les altres dues tirem amunt, seguint un rastre i alguna fita escadussera. El camí no es gaire marcat, i en alguns moments es perd, però com que la canal per on hem de pujar és molt evident, hi arribem sense problemes després de travessar un parell de zones de tartera i també un bon tram amb neu.

Ja ho diu la ressenya: "la canal es curta, però molt dreta". Per això cal pujar fent molta atenció a les pedres, que com sempre en aquests cassos, tenen la mania d'anar-se'n avall. Quan per fi arribem al collet que hi ha entre els dos cims del Baixollada, ens envolta un paisatge immens. Sota el mar de boira sobresurt una mica la Dent d'Orlú. Molt lluny veiem la Pica. Més propers

el Puig Peric, el Puigpedrós de Lanós, el Coma d'Or... Sota mateix la vall de Galba per on hem pujat i per un altre cantó el bonic Estany de Laurenti.

Malgrat la poca alçada del cim, el paisatge és molt agrest, per això ens sorprèn que la vessant contraria d'on hem pujat és molt més suau i coberta de prats plens de flors.

Entre mig de grans blocs, ens enfilem cap al cim més alt, on trobem

"...la canal es curta, però molt dreta". Per això cal pujar fent molta atenció a les pedres, ja que tenen la mania d'anar-se'n avall

un muntanyenc francès que ha pujat des de l'estany de Laurentí. Xerrem una mica, mengem i gaudim una bona estona del solet i el paisatge.

Que n'és de bonic el nostre Piri-neu i quants racons ens falta conèixer! Finalment després de fer-nos una foto tornem cap avall.

La baixada per la canal resulta entretinguda, però sense problemes i aviat desfem el camí cap a la Portella d'Orlú. Poc abans d'arribar-hi, ens trobem el company que s'havia quedat a baix, que pujava a buscar-nos. Patia perquè li semblava que ja feia massa estona que ens havíem separat... ja se sap que qui s'espera es desespera.

La baixada es fa llarga (per culpa dels meus genolls que no volen córrer...), però arribem a la furgoneta contents per les coses boniques que avui hem vist en aquest racó que no coneixíem ●

CAVA

Al'Agrupació ja entenem que "la cosa" potser no està encara per a grans celebracions, tot arribarà, si Déu vol (deia l'àvia). Ara mateix, però i encara que només sigui pel plaer que ens proporcionen les coses bones i ben fetes, cal que ens emportem cap a casa el CAVA DEL **100tenari**, que hi ha a l'Agrupació. Vinga animem-nos! Un cop que tinguem l'ampolla a casa, ja trobarem el motiu per destapar-la •

INFANTIL-JUVENIL 2012-13

PROGRAMACIÓ SORTIDES

29-30	de setembre: campament	16-17	de març
20-21	d'octubre	20-21	d'abril
17-18	de novembre	18-19	de maig
16-17	de desembre	8-9	de juny: conjunta
19-20	de gener		
16-17	de febrer: conjunta	Estiu:	campaments •

48ª FESTA DE LA CANÇÓ

DIA 23 D'OCTUBRE, dimarts

AL LOCAL SOCIAL, A LES 8 DEL VESPRE

EN JOAN ARRASA ens passarà un documental sobre

la 48ª FESTA DE LA CANÇÓ

Duració de la pel·lícula: 35 minuts. Agraïm la vostra assistència •

NOTA DE RECTIFICACIÓ

En el butlletí de Juliol-Agost d'enguany, a la ressenya d'en Jordi Romagosa sobre la Festa de la Cançó, es parla de la coral Madrigalistes de Catalunya, en certa manera hereus de la nostra coral Catalunya. De fet no es ben bé així, doncs la Coral Madrigalistes de Catalunya és la mateixa Coral Catalunya nascuda a la nostra Agrupació amb antics companys nostres i que amb l'entusiasme d'en Josep Mª Castelló va saber donar forma i concretar una realitat a l'any 1958. Després, a la dècada dels 80, per motius legals, va canviar el nom a l'actual Coral Madrigalistes de Catalunya.

També hem de fer constar la gran implicació de la Coral en l'organització de la 48ª Festa de la Cançó •

d11 1-15	100tenari	"T'en recordes?" Exposició de fotografies del barri de Sagrada Família. Centre Cívic
dm 2	a.e.c.	Reunió de junta directiva
dm (tots)	cultura	Tallers de manualitats
dj 4	100tenari	Inauguració recull de fotografies del barri de la Sagrada Família: "Te'n recordes?". Centre Cívic. 20h.
ds 6	100tenari	Senderisme: El parc de Sant Llorenç
dg 7	100tenari	Placa al Tossal dels Tres Reis
dv 12-14	caiaç	Ebre Mig
dc 17-28	glacera	Curs nivell I d'excursionisme
dv 19	muntanya	Senderisme: sopar
ds 20	100tenari	El Moixer (J. Montagut)
ds 20-21	infantil	Sortida
dm 23	100tenari	projecció documental sobre la 48ª FESTA DE LA CANÇÓ
dc 24	glacera	Curs d'iniciació al GPS
dv 26	100tenari	Cinema històric
ds 27	100tenari	Placa al Pedró dels Quatre Batlles
ds 27	muntanya	Semprepodem. Senderisme pel parc de Sant Llorenç
ds 27-28	caiaç	Embassament Canelles
dm 31-1	100tenari	Castanyada.

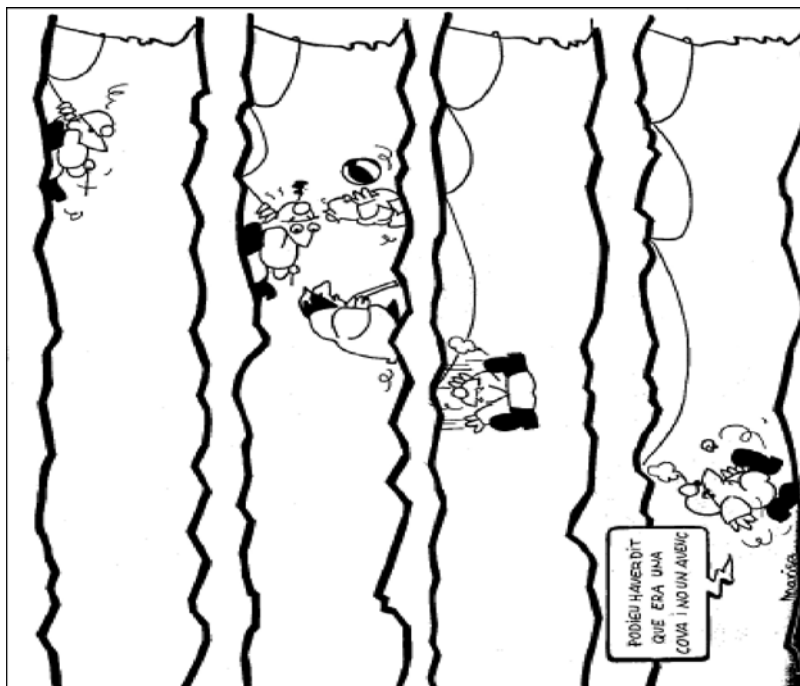
CASTANYADA DEL 100tenari

Nit dimecres 31 d'octubre i 1 de novembre

En una casa de colònies prop de Barcelona. Reserveu les dates.

(Es donaran més detalls per e-mail) •

dm 6	a.e.c.	Reunió de junta directiva
dm (tots)	cultura	Tallers de manualitats
dc 7-11	glacera	Progrèssió per crestes. Monogràfic
ds 10	100tenari	Senderisme pel parc del Montseny (Quim Llop)
dv 16	100tenari	Cinema històric
ds 17-18	caiac	Costa Brava o Ametlla de Mar
ds 17-18	glacera	Seminari de GPS
ds 17-18	infantil	Sortida
dg 18	100tenari	Punta Curull (Pino - Cata)
ds 24	100tenari	Travessa del Matagalls (Quim Llop). Col·locació placa al Matagalls

EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES

DEL BARRI DE LA SAGRADA FAMÍLIA

De l'1 al 15 d'octubre al Centre Cívic

Per: Quim Llop

El mes de febrer d'enguany va fer 4 anys de la nostra arribada al barri. En aquesta nova ubicació hem fet molts socis i amics majoritàriament veïns d'aquesta part de l'Eixample.

També és veritat que ens hem vist molt afavorits per una molt bona ubicació estratègica, al costat de la Biblioteca, Centre Cívic i Mercat Municipal.

Ha estat la nostra vocació de servei i d'arrelament a l'entorn més proper que hem volgut complementar les nostres activitats tradicionals, amb un enfoc més d'acostament a una pobla-

ció el més amplia possible i a la vegada continuar essent fidels als nostres principis fundacionals, oferir nous serveis als veïns i a la ciutat. El “rocòdrom” de la Festa Major, el cicle de “Cinema de Muntanya”, les “Caminades de Salut”, les “Rutes de les Olors” i la “Nit d’escalada” han estat la nostra projecció al barri.

Concretament amb aquesta exposició volem recollir la nostra visió i experiència d’aquests anys com a veïns nouvinguts en aquest petit racó de la ciutat que coincideix geogràficament en quasi bé el centre de Barcelona. Volem oferir una mirada històrica per recordar temps passats i posar en valor característiques singulars que varen anar conformant el paisatge i la personalitat d’un barri que definitivament quedarà lligat al Temple de la Sagrada Família.

Pels quasi 57.000 veïns que en aquest moments viuen al barri, oferir una visió més introspectiva i històrica pot ajudar a comprendre un paisatge que s’ha anat fent amb el temps i que encara guarda molts racons intactes que han arribat fins avui.

Aquest barri és un bon lloc per viure, per la seva centralitat estratègica, pels seus serveis, per les seves entitats i sobretot per una història que l’honora al conservar en el seu teixit les empremtes de l’evolució de la ciutat.

La ciutat de Barcelona, encerclada per les seves muralles, tenia, per seguretat de la seva defensa, un espai erm que va possibilitar el creixement

dels municipis veïns. Llocs allunyats de fàcil construcció, de terrenys plans, amb aigua (les torrenteres del Guinardó i Carmel) i amb un bon subministrament d’aigua de Montcada, de més bona qualitat que del Llobregat, facilitaven aquesta implantació. Era un bon punt d’estada abans d’entrar a ciutat i per aquest motiu moltes empreses es van situar a l’antic municipi de sant Martí de Provençals, on som ara, i a d’altres municipis com la vila de Gràcia i Sants.

En aquest barri trobem edificis industrials per tot arreu i si no hi són és per la lluita dels veïns aplegats a la primera Associació de Veïns de Barcelona, aconseguint convertir-los en places o equipaments. La Damm, Danone, Panasonic, Haenkel, Myrurgia, Sedeta, Safa, tenen o han tingut la seva seu en aquest barri. Això va possibilitar la construcció d’habitatges primer en carrers petits, actuals passatges, després el comerç que va començar pel carrer de València, més endavant varen venir les sales de ball i cinemes, aconseguint l’arrelament d’uns veïns que ara es troben al mig d’una ciutat turística i de serveis amb els seus avantatges i inconvenients.

Aquesta exposició vol també ser un inici per anar formant un fons de memòria i anar creixent amb l’aportació d’aquelles fotografies que tenim a casa i donar d’aquesta manera testimoni dels orígens d’una comunitat i d’una part de la història de la ciutat ●

CIM COMARCAL

EL MOIXER

(1443 m)

*Col·locació de la placa
al sostre comarcal de
l'Alt Empordà*

Dissabte, 20 d'octubre 2012

Tipus d'activitat:

Muntanya/Senderisme

Oberta a: Socis exclusivament

Lloc de trobada:

Estació de Fabra i Puig/Meridiana

Hora de trobada: 7.00 h

Itinerari:

Cotxe fins a Maçanet de Cabrenys. (Per autopista fins a La Jonquera i després a Agullana, Darnius i Maçanet de Cabrenys).

Des de Maçanet de Cabrenys, pista al Santuari de Les Salines d'uns 12 kms. fins el coll dels Pous, on deixarem els cotxes.

A partir del coll, GR10 pel vessant del Vallespir durant uns 50 minuts. Després camí a l'esquerre (marcat), que en uns 15 minuts ens deixarà al cim del Moixer.

Desnivell: 200 m aprox.

Durada: Aprox. 2 hores (pujada i baixada)

Dificultat: Baixa

Transport: Vehicles particulars

Material: Habitual per mitja muntanya i aigua

Cal portar: Esmorzar i dinar (a peu de cotxe)

Guia: "Els cims comarcals de Catalunya"

Informació: Dijous, dia 18 d'octubre a les 8 el vespre

Vocal: Josep Montagut

(Tel. 932 458 224 – 654 113 061) ●

“Semprepodem”

SENDERISME

Parc de Sant Llorenç

Matadepera - Mura

Dissabte, 27 d'octubre

Recorregut: 21,300 km

Desnivell: +643, -608

Temps de caminada: 6/7 hores

Iniciem l'activitat d'aquest curs 2012-2013. La proposta és fer recorreguts més complets descobrint indrets desconeguts.

En aquest curs la proposta és fer el màxim de cims possibles i acabar el curs el mes de juny o juliol fent la Pica d'Estats.

L'activitat per aquesta sortida ens portarà a pujar la Mola i el Montcau, davallant fins a Mura poblet amagat i d'aspecte pirenaic situat a pocs quilòmetres de Terrassa.

Hora de sortida (puntual):

● 7:00 del matí des de Plaça Sagrada Família (Provença – Sardenya).

Si vens amb cotxe a la zona blava es pot deixar el cotxe tot el dia. En aquella hora del matí és més probable trobar aparcament.

● 7:15 des de Fabra i Puig

Preus: Soci: 20 €. Soci on line: 24 €

No soci: 29 € (inclou assegurança)

Cal portar:

Esmorzar, dinar, botes de muntanya, bastons, aigua, fruits secs i fruita.

Els propers dies ja informarem de les previsions meteorològiques.

Tots aquests preus inclouen autocar i documentació.

Inscripcions:

Fins dimarts 23 d'octubre, a les 21 hores, a secretaria i ingressar l'import corresponent: La Caixa 2100 0823 35 0200689123, només cal posar el nom com a remitent ●

ELS GR DEL 100tenari DE L'AEC

FELICITATS A TOTS, HO HEM ACONSEGUIT!
HEM FET EL GR 11 I EL GR 92 EN UN CAP DE SETMANA.

L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA" HA FET HISTÒRIA.

Gràcies a tots els que varen adquirir el compromís per assolir aquest repte, el diumenge dia 16 a les 21:15 es va donar per realitzada i acabada amb èxit l'activitat.

GR 92 - Med 16. Ullecona (foto: Victòria Ortega)

GR 11 - Pir 03. Estañon (foto: Bernat Ruiz)

En l'any del **100tenari** de l'AEC un cop més:

GR 11 - Pir 12. Cap de Creus (foto: Mariano Arroyo)

HAN ESTAT MÉS DE 100 SOCIS
MÉS UNA DESENA D'AMICS
ACOMPANYANTS, QUE HAN
FORMAT ELS 27 EQUIPS, ALS
QUE CAL AFEGIR L'EQUIP QUE
HAN FORMAT GAIREBE UNA
TRENTENA DE SOCIS DE L'ASS.
EXC. CATALUNYA DE REUS.

GR 92 - Med 01. Porrbou (foto: Neus Moratona)

Com podeu comprovar la mobilització ha estat important. Endavant amb el **100tenari** i esperem que seguiu participant i col·laborant en tots els actes, com fins ara, durant tot l'any de celebració.

GR 92 - Med 06. Lloret de Mar (foto: Elisabet Font)

GR 11 - PIR 06. Ref. J. Folch i Girona (foto: Enric del Pozo)

Recordeu, al bloc: <http://www.femels-grpel100tenari.blogspot.com.es/>, hi podeu trobar més informació d'última hora.

Equip Organitzador ●

PIC DE PENYAGOLOSA

Per: Pep Molinos

9 de setembre de 2012

Feia temps, des d'unes vacances al Maestrat, que havíem vist el seu cim airós dominant les seves rodalies, i sempre dèiem: un dia hem d'anar-hi. Però per uns de Barcelona aquest cim és força llunyà, fins que aquest setembre, aprofitant una visita al Delta, hem posat fil a l'agulla.

Penyagolosa (foto: Pep Molinos)

Autopista cap a Castelló i carretera cap a Atzaneta del Maestrat, tot passant pel novíssim, desert, trist i megalòman aeroport de Castelló de la "família Fabra".

Passant per Vistabella, arribem a Sant Joan de Penyagolosa. La fem petar amb uns valencians que ens expliquen excursions i itineraris del sec-

tor. Pernoctem en una de les àrees de càmping lliure que hi a la zona, amb serveis i ben endreçat.

Al matí següent iniciem la ruta cap al Pic de Penyagolosa, tot seguint les indicacions que ens varen donar aahir els companys valencians i alguna ressenya que portem. La nostra ruta comença al mateix santuari de Sant Joan

de Penyagolosa, i remunta el barranc de la Pregunta. Cal dir que aquest tram de camí és una joia de la comarca, doncs hi té catalogades més de 800 espècies vegetals. El corriol puja suau entre boscos de pi roig i pi negre, on anem trobant panells explicatius de les diferents espècies.

Arribem al “Corralico”, cruïlla important de camins i ja situats a la base del cim. Ara el camí ben fresat i per terreny més obert va pujant amb ziga-zagues cap el “Pico” com l’anomenen els veïns de la comarca.

Un cop dalt (1.814m) la vista panoràmica és extensa, malgrat que avui tenim un xic de calitja. La guaita forestal que vigila els incendis des del cim, ens informa que en dies clars arriben a veure els illots Columbrets, i si el dia és molt nítid es veu l’illa d’Eivissa.

Bé, doncs ja tenim excusa per a tornar-hi un altre dia que hagi ventat.

Gaudim força estona del cim que pel seu vessant sud baixa ben encinglerat i és el que li dona la seva silueta tan característica.

Pel retorn decidim baixar des d’el cim cap l’Est, seguint l’espadat fins la punta del Portallàs, que és un magnífic mirador del cim del Penyagolosa i de la impressionant cara sud. Flanquegem cap el NW i anem a retrobar el corriol que ens retorna al “Corralico”. Baixem de nou el barranc de la Pregunta, tot gaudint del seu entorn

Una excursió senzilla a una llunyana comarca, però que omple totes les expectatives

Horari: 3h aprox. (anada i tornada)

Desnivell: 540m ●

SKY GAMES

El passat 3 de juliol, el Vilaweb publicava un article del que en transcrivim algunes frases ben aclaridores:

De moment el títol ja ens diu alguna cosa:

Espanya aprofita la sentència de la llei de l'esport per boicotejar els esportistes catalans

El controvertit cas del duatló femení

Diumenge, a la categoria femenina de la prova de duatló, les esportistes que van quedar en segona i tercera posició no van poder pujar al podi perquè competien amb la selecció catalana i amb un club privat, respectivament.

La guanyadora de la prova va ser Núria Picas, que en declaracions a VilaWeb ha dit: 'per optar al títol de campiona del món només tinc una opció: competir amb la selecció espanyola. Sinó, només puc quedar primera de la categoria open perquè en el meu cas, és clar, al dñi hi diu que sóc espanyola'.

Picas, que fa dos anys que normalment corre amb la selecció catalana, ha explicat a VilaWeb: 'a la feina mai no m'han donat festa per anar a fer una cursa, en canvi en aquest cas, com que hi he participat amb l'espanyola, m'han hagut de donar festa'. L'esportista també ha dit: 'quan estava dalt del podi i va sonar l'himne espanyol, no em va fer gens de gràcia. No m'hi sentia gens identificada...'.

Vaig passar la meta amb una senyera però ja no hi puc fer res més. No vaig pujar-la dalt del podi perquè em sembla que ens poden sancionar'.

Esther Hernández, l'esportista que va quedar segona, no va poder pujar al podi perquè competia amb la selecció catalana. També ha explicat a VilaWeb que li sap greu i 'que és molt lamentable

perquè, físicament, la que va quedar segona sóc jo'. Hernández diu que per a ella 'és una decepció molt gran perquè no van mostrar el podi real de la duatló'. A ella la selecció espanyola no l'ha convocada mai, en canvi, però, explica: 'fa un parell de setmanes em van enviar un correu on hi deia que la selecció catalana hi podia participar i vaig decidir fer-ho. Tot i que va ser un sobreesforç físic perquè no estava entrenada per a una prova de muntanya'.

Totes dues creuen que les esportistes catalanes tenen prou nivell per competir de manera autònoma. Hernández opina: tothom hauria de poder optar als premis de campiona del món, competís amb qui competís, ja fos amb un club o amb una selecció sigui del país que sigui'. Mentre no es resol la controvèrsia, alguns opten per exhibir senyeres i estelades quan guanyen, com Picas, en l'arribada en bici a la meta o, com Joan Freixa, al podi de la categoria open i amb la presència de la presidenta de l'Aragó, la popular Luisa Fernanda Rudi.

Ves per on llegint aquest article de Vilaweb m'han passat pel cap dos personatges: Cristòfol Colom i Miquel Sirvent; passen els segles i tot segueix igual ●

PUIG PEDRÓS (2.912 m)

PEL REFUGI DE MALNIU (CERDANYA)

Per: Pino - Cata

La Cerdanya disposa de quatre cims de més de 2.900 m, el Puigmal, el Carlit, la Tossa Plana de Lles o pic de la Portelleta i el Puig Pedrós. Els tres primers es troben situats als marges de la comarca, mentre que el darrer està endinsat cap el centre i això li permet gaudir d'una posició força interessant en quan a vistes en totes direccions.

Cim del Puig Pedrós (foto: J. Pino)

Pertanyent als Pirineus axials i format per granit en les parts altes, les seves aigües van a parar al riu Segre, per la cara nord a través del riu Querol i pel sud mitjançant el riu Duran. Pel seu vessant sud presenta una morfologia glacial incompleta, fruit d'un desglaç avançat a l'erosió del terreny i que es pot veure marcat en la gran plana superior i el gran cercle glacial que cau amb fort pendent damunt dels llacs de Malniu.

L'excursió, molt senzilla i còmoda, la farem per l'itinerari més curt.

Aquest munta des d'un Refugi, el de Malniu, situat a 2.125 metres i on arriba una pista forestal. Altres itineraris força interessants per pujar el cim, però molt més llargs són per Porta, per la vall del riu Duran (Engorgs) o per Guils de Cerdanya.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins al poble de Meranges, on hi arribarem fent 10 quilòmetres per una carretera que puja des de el poble de Ger. Ger es troba a 39 quilòmetres de la Seu d'Urgell i a 9 de Puigcerdà, en la carretera que enllaça ambdues poblacions. Venint de Puigcerdà, just passat el poble, hi ha a mà dreta el trencall que puja a Meranges.

Passem Meranges i el veïnat de Girult (tres cases i un restaurant) i la carretera molt malmesa puja en 9 quilòmetres fins al Refugi de Malniu. A 2 quilòmetres del poble deixem un trencall a mà esquerra que du a La Carabassa, 3 quilòmetres més amunt

s'acaba el malmès asfalt i entrem en pista de terra i a 1 quilòmetre del refugi, en un fort revolt a l'esquerra, deixem una altre pista a la nostra dreta que porta a Guils de Cerdanya.

Al'explanada davant del Refugi deixarem el vehicle i abonarem els dos Euros que costa l'aparcament.

RECORREGUT

L'itinerari segueix, d'entrada, el GR2 direcció nord-oest i ens situa en una petita vall. Aquí deixem el GR per pujar en direcció nord fins un ampli coll. De flanc seguim direcció nord-est fins la carena principal que baixa del cim en direcció sud-est i un cop hi arribem, girem a nord-est per entrar en un ampli pla que, travessant-lo, ens durà fins el cim.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

0 minuts.- Aparcament (2.125 m). Sortim seguint el GR en direcció Nord-oest, deixant el petit llac anomenat Estany Sec a la nostra dreta. Muntem per uns prats seguint les deteriorades marques del GR. i just superar un petit llom, ja veurem a la dreta un pal indicador.

15 minuts.- Pal indicador (2.160 m). Assenyala de front el Refugi d'Engorgs i cap a la dreta el Puig Pedrós. Anem cap a la dreta, però compte, doncs hi ha un camí que enfila direcció nord cap a un pluviòmetre i nosaltres hem de seguir d'entrada, en suau pujada,

Camí del cim (foto: J. Pino)

de flanc gaire bé paral·lels al camí d'Engorgs. Travessem alguns reguerots d'aigua que baixen de la nostra dreta, sovint eixuts, i ens apropem a una petita vall on pel centre hi baixa un petit torrent. Seguim unes fites i en arribar al torrent (al marge dret, pedrera i a l'esquerra, herba de prat) girem direcció nord. Alguns pins negres allunyats ens acompanyen.

25 minuts.- Torrent (2.225 m). No cal pas travessar-lo. Pugem pel seu marge esquerra en direcció nord, seguint unes fites. Més amunt, després de superar un petit llom, el torrent es desdibuixa i les fites comencen a decantar cap a la dreta per tal d'anar a cercar una ampla carena formada per blocs i herba. S'han acabat els pocs pins que hi havia.

55 minuts.- Carena (2.470 m). Força ampla, cap a la nostra esquena veiem que fa un ampli coll. Aquí, girem un pèl a la dreta per tal de pujar de flanc en direcció nord-est, anant aprofitant els trossos d'herba que encara queden, envoltats de blocs de pedra granítica.

ca. Seguim les fites i de mica en mica veiem que ens situem en una ampla carena formada majoritàriament per pedres i que baixa del cim en direcció sud-est.

1 hora i 05 minuts.- Ampla carena (2.525 m). Girem cap a la nostra esquerra per seguir aquest llom pedregós sense deixar les fites. Superem un parell de ressalts fins arribar a un gran pla.

1 hora i 35 min.- Gran pla (2.705 m). Al fons tenim un gran munt de pedres que configuren el cim, enmig les mulleres de Puig Pedrós. Travessem aquest pla decantant cap a la dreta, per tal d'estalviar-nos trepitjar les esmentades mulleres. Terreny sense fites ni camí gaire bé fins el cim, on és aconsellable arribar-hi pujant pel cantó dret, segons la nostra direcció, i voltant-lo pel seu darrera, on hi trobarem menys rocs.

2 hores i 10 minuts.- Puig Pedrós (2.912 m). Molt ampli i pedregós. Vèrtex geodèsic, una creu, diversos ferros i restes d'algun pessebre. Bones vistes en totes direccions.

La baixada la farem pel mateix camí

HORARI

La pujada es pot fer en 2 hores i 10 minuts i la baixada en poc més d'1 hora.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de tota l'excursió és de 790 metres, tant de pujada com de baixada.

ÈPOCA

La millor època és a finals de primavera per la bonica floració del terreny. Des de desembre i fins abril el terreny es troba nevada i és recomanable d'anar-hi amb raquetes o amb esquís (fins els anys 70 la neu solia cobrir tot l'itinerari, des de Meranges). Al pic de l'estiu podem passar molta calor si fem la ruta a hores de migdia.

PUNTS D'INTERÉS

És molt interessant la morfologia i orografia del terreny amb uns cercles glacials molt ben definits a la cara sud i que permet veure com va actuar sobre el terreny el gel del quaternari i la seva posterior desfeta. Si som dels primers en arribar al cim és factible veure perdiu blanca doncs cap a la banda nord sol viure una petita colònia d'aquesta espècie molt protegida, doncs en tot els Pirineus es calcula resten unes 50 parelles..

Fantàstiques vistes des del cim que abasten cap el nord muntanyes que van des de les Maladetes fins el Carlit passant per la Pica d'Estats, muntanyes d'Andorra i de la vall del Querol (Nerassol, Coma d'Or, etc.) A sota nostre la vall de Campcardós i el poble de Porta.

Aponent podem distingir, en dies clars, des de les muntanyes dels Pallars (Orri, Montsent de Pallars, Mainera, Punta Alta, etc.) fins els Montsec d'Ares i Rubió i ja més a prop el cer-

cle d'Engorg i les muntanyes de la serra fronterera amb Andorra (Portelleta, Muga, Montmalús, etc.) i la portella blanca d'Andorra, antic pas entre aquest país a la Cerdanya i l'Ariege.

Al sud i a llevant tota la plana de la Cerdanya i les muntanyes que van des del Canigó fins la serralada del Cadí, aquesta amb una vista extraordinària de la seva cara nord.

CLIMA I VEGETACIÓ

La vegetació i el clima és típic dels Pirineus amb molt poca influència de la Mediterrània, amb influència de la marítima. A part de les flors de primavera, la vegetació està composta exclusivament d'herba de prat acompanyada a les parts baixes de pi negre i algun ginebró. El clima és d'alta muntanya i presenta dies molts freds i de fort vent a tota època de l'any, encara que a primavera i estiu podem trobar dies de forta calor i també desenvolupament de sobtades i fortes tempestes.

Prop del cim (foto: J. Pino)

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret, ulleres i crema solar tot l'any. Roba d'abric també a tota època. Cal dur també roba protectora del vent. L'excursió convé fer-la amb calçat dur. També recomanem dur una màquina de retratar i uns binocles. En el recorregut no trobarem fonts, per això s'ha de dur aigua, sobretot a l'estiu.

Barcelona a 1 de Juliol de 2007 •

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

aec. ALTES DEL MES DE SETEMBRE

Mònica Abaurrea Planas
Laura Abaurrea Planas
Louis André Conigliano
Karim Anoro Clusa
Manel Anoro Preminger
Fèlix Armengol Bertran
Albert Arqués Ramos
Josep Arqués Teixidor
Sònia Bustamante Calaf
Bruna Caba Pons
Guida Caba Pons
Ferran Cano Esquius

Mercedes Cerdà Altava
Susanna Esquius Bascompta
Laura Font Negre
Alice Guisset
Philippe Guisset
Antoni Isalgué Solé
M. Dolors Marro Truhillo
Marina Martínez Navalón
Víctor Martínez Navalón
Josep Martínez Vilar
Lluís Melchor Font
Susanna Navalón Martínez

Rosa M. Planas Sanjoan
Elisabet Pons Fornells
Joan Riera Esco
Rosa Roig González
Esteban Safont Capdevila
Emma Stone Roig
Nora Stone Roig
Nadia Suñé Fernández
Ariadna Suñé Fernández
Jordi Suñé Rovira
Mariona Vergés Bustamante
Natàlia Vergés Bustamante

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació •

CONDOLS

Josep M. Nuix i Espinosa

El dia 30 d'agost ens ha deixat. Era un dels socis més antics de l'Agrupació, on antigament havia desenvolupat diferents tasques d'organització d'activitats. Afincat des de feia uns anys a Prats de Rei, tot i la distància, sempre ens feia avinent el seu escalf (al butlletí setembre 2011, hi ha una entrevista). Des d'aquestes ratlles, fem avinent el nostre condol a la seva esposa Montserrat i a la resta de família •

Adelina de la Fuente

Ens ha arribat la trista notícia de la mort (el 17 d'agost, als 91 anys) de la mare del nostre consoci i vice-president primer, en Santiago Rodríguez. A ell i a la família tota els expresseu el nostre condol •

PAGAMENTS

Oficina La Caixa 0823 Padilla-Gaudí. C/ de Padilla, 271

COMPTES BANCARIS:

100tenari: 2100 0823 39 0200688916

AEC: 2100 0823 35 0200689123

INFANTIL: 2100 0823 31 0200689236

Important: Comenceu sempre indicant el vostre **nom i cognom** •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
100tenari@aec.cat
secretaria@aec.cat

comunicacio@aec.cat
butlleti@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat

speleo.ere_aec@yahoo.es
escola@glacera.com
caiac@aec.cat •

C/ Padilla, 236 - Entresol 1a

Si estas buscant;

Últimes Tecnologies en tots els tractaments

Facilitats en els pagaments

*I sobretot, un equip humà que només pensa
en el teu benestar*

TRUCA'NS *T'asseguem un bon somriure*

93 450 20 05

Presentant el carnet de soci de

L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

**1ª VISITA
de DIAGNOSTIC**

GRATUITA**HIGIENE****20€**

10% dte. en tots els tractaments

T'estem esperant

www.balmat.com

GRAN VIA C.C., 527 COMTE D'URGELL, 72 08011 - BARCELONA

Tel. 934 548 309

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya i Senderisme (SM), Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM), Secció d'Esquí de Muntanya (SEM), Equip de Recerques Espeleològiques (ERE), Secció d'Esquí (SE), Secció de BTT, Secció Infantil i Juvenil (SIJ), Secció de Caiac, Secció de Cultura (SC), Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera.

1912

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

butlleti@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

Amb la col·laboració de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Jordi Pino, Cata Rodríguez, Pep Molinas, Jep Tapias, Neus Moratona, David Ortiz, Rosa M. Soler, Quim Llop, Pere Milla, Josep Bou, Joan Vives, Maty Gálvez, Xavier Sánchez, Josep Montagut, Victòria Ortega, Mariano Arroyo, Bernat Ruiz, Enric del Pozo, Elisabet Font.